

Arrest

nr. 130 965 van 7 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 1 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 augustus 2014.

Gelet op de beschikking van 18 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. MAEYAERT, die loco advocaat T. HERMANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Met toepassing van artikel 39/57, § 1, eerste lid van de voormelde wet moet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.”

In het onderhavige geval is de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurd op 23 mei 2014. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 1 juli 2014, is ingediend buiten de wettelijke termijn.

Het in het verzoekschrift aangevoerde betoog hieromtrent doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

Het beroep komt derhalve onontvankelijk voor.”

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS arrest nr. 227.364 van 13 mei 2014; RvS arrest nr. 227.365 van 13 mei 2014).

1.4.1. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 6 augustus 2014 opgenomen grond, betwist verzoekende partij ooit de bestreden beslissing, die per post werd verstuurd op 23 mei 2014, gekregen te hebben. Er werd haar enkel bij schrijven d.d. 2 juni 2014, hetwelk zij mocht ontvangen op 5 juni 2014 een bevel om het grondgebied te verlaten overgemaakt, waarbij gemeld werd dat op 23 mei 2014 het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen een beslissing had genomen. Voorts merkt verzoekende partij op dat haar toenmalige adres foutief vermeld staat op de brief van de commissaris-generaal d.d. 23 mei 2014. Verzoekende partij was destijds woonachtig te 9120 Beveren (Beveren-Waas), Gerard Van Gervenstraat 39 en de brief van het Commissariaat-Generaal vermeldt foutief Geread Van Gervenstraat 39. Verzoekende partij laat gelden dat bij schrijven d.d. 10 juli 2014, per mail en per fax verzonden, het Commissariaat-Generaal op de hoogte werd gesteld van het feit dat zij nooit de bestreden beslissing ontvangen heeft. Diezelfde dag werd de beslissing per e-mail ter kennis gebracht aan de raadsman van verzoekende partij die deze onmiddellijk aan verzoekende partij bezorgde. De kennisgeving aan verzoekende partij dateert volgens haar bijgevolg van 10 juli 2014.

1.4.2. Te dezen moet het beroep tegen de bestreden beslissing met toepassing van artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingesteld binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De kennisgeving geschiedt op het ogenblik dat de zending op de gekozen woonplaats wordt aangeboden (Cass., 16 september 1991, *R.W.*, 1991–92, 885–886; RvS, Okito, nr. 92.921, 1 februari 2001).

De termijn vervat in voormeld artikel 39/57, § 1, eerste lid is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Er is sprake van overmacht indien verzoekende partij een gebeurtenis is overkomen die haar volkomen vreemd is, die het haar onmogelijk maakt haar verplichtingen na te komen en waaraan zijzelf geen schuld heeft (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058).

Blijkens de zich in het administratief dossier bevindende lijst van aangetekende zendingen, die door de Post werd afgestempeld, werd de bestreden beslissing op 23 mei 2014 bij aangetekende brief verstuurd naar de door de verzoekende partij gekozen woonplaats, zijnde "Geread" Van Gervenstraat 39 te 9120 Beveren-Waas (zie stuk 9 in het administratief dossier, "Verandering of bevestiging van gekozen woonplaats"), waarvan op dezelfde dag ook een kopie werd verstuurd aan haar (voormalige) advocaat. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing rechtsgeldig betekend werd aan de door de verzoekende partij gekozen woonplaats. Dit blijkt namelijk uit het administratief dossier, stuk 3, dat aantoonde dat een "bericht (werd) gelaten op: 26 mei 2014" op het adres van de verzoekende partij. Het loutere feit dat er een typefout geslopen is ("Geread" in plaats van "Gerard") in het adres van gekozen woonplaats, dewelke verzoekende partij overigens heeft ondertekend ter goedkeuring ervan (zie stuk 9 in het administratief dossier, "Verandering of bevestiging van gekozen woonplaats"), toont niet aan dat zij deze aangetekende brief haar nooit werd betekend. De kennisgeving geschiedt op het ogenblik dat de zending op de gekozen woonplaats wordt aangeboden, in casu op 26 mei 2014.

Verzoekende partij bleef in gebreke de nodige voorzorgen te nemen om de brief van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2014 te kunnen ontvangen. Het is immers de verantwoordelijkheid van verzoekende partij om, na van adres te zijn veranderd, na te gaan of er al dan niet post op haar naam bezorgd werd, daar zij op 22 mei 2014 er voor geopteerd heeft te verhuizen. Pas op 28 mei 2014 heeft zij het Commissariaat-generaal op de hoogte gebracht van de adreswijziging (zie stuk 4 in het administratief dossier).

Overigens stelt de Raad vast dat verzoekende partij zelf toegeeft dat zij op 5 juni 2014 op de hoogte was van de het feit dat de Commissaris-generaal een beslissing had genomen. Zij heeft tot 10 juli 2014 gewacht op een kopie op te vragen aan het Commissariaat-generaal.

Aldus kan niet worden aangenomen dat in haren hoofde een toestand van overmacht voorhanden is.

Dat het Commissariaat-generaal op verzoek van de raadsman een kopie heeft verstuurd van de bestreden beslissing aan de (nieuwe) raadsman op 10 juli 2014 wijzigt niets aan de vaststelling dat de "eerste" kennisgeving op rechtsgeldige wijze is geschied (RvS, X, nr.132.657, 18 juni 2004).

Vermits uit het administratief dossier blijkt dat de aangetekende zending op 26 mei 2014 op de gekozen woonplaats werd aangeboden, is dinsdag 27 mei 2014 de eerste dag van de beroepstermijn, zodat woensdag 25 juni 2014 de vervalddag is.

Het op 1 juli 2014 ingediende beroep is aldus laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS